شيرەننن ينغەمبەرى ساڭ لى بن بۆ صەحابىي وى ئەبوو دەررى

كتيب: ژ شيرەتين پيغهمبهرى سلاڤ لنى بن

نڤيسەر: تەحسىن ئىبراھىم دۆسكى.

بهرگ: نجم الدین بیری.

چاپا ئێکێ ۲۰۱۱

چاپخانەيا رۆژھەلات ھەولىر.

ژمارا سپارتنی ل پهرتووکخانه یا بهدرخانیان ل دهوٚکی: ۲۵۱۲ ژ وهشانیّن پهرتووکخانه یا دیاربه کر ل زاخوّ.

شیرەنیّن بیّغهمبهری ساق لی بن بۆ صهحابیی وی نهبوو ذورری

وەرگىران وبەرھەڤكرن ئەحسىن ئىبراھىم دۆسكى

دەقى شىرەئى

عَنْ أَبِي ذَرٍّ اللهِ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهَّ أَوْصِنِي، قَالَ: ﴿ أُوصِيكَ بِتَقْوَى اللهُ فَإِنَّهَا رَأْسُ أَمْرِكَ ﴾. قُلْتُ: يَـا رَسُـولَ اللهَّ زِدْنِي، قَـالَ: ﴿ عَلَيْكَ بِتِلاوَةِ الْقُرْآنِ وَذِكْرِ اللهَ فَإِنَّ ذَلِكَ لَكَ نُورٌ فِي السَّهَاوَاتِ وَنَورٌ فِي الأَرْضِ ﴾. قُلْتُ: يَا رَسُولَ الله زِدْنِي، قَالَ: ﴿ لا تُكْثِر الضَّحِكِ فَإِنَّهُ يُمِيتُ الْقَلْبَ وَيُذْهِبُ نُورَ الْوَجْهِ ﴾. قُلْتُ: يَا رَسُولَ الله زِدْني، قَالَ: ﴿ عَلَيْكَ بِالْجِهَادِ فَإِنَّهُ رَهْبَانِيَّةُ أُمَّتِي ﴾. قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهَ ّزِنْنِي، قَالَ: ﴿ عَلَيْكَ بِالصَّمْتِ إِلا مِنْ خَيْرٍ، فَإِنَّهُ مَرَدَّةٌ لِلشَّيْطَانِ عَنْكَ، وَعَوْنٌ لَكَ عَلَى أَمْرِ دِينِكَ ﴾. قُلْتُ: يَا رَسُولَ الله زِدْنِي، قَالَ: ﴿ انْظُرْ إِلَى مَنْ هُوَ دُونَكَ وَلا تَنْظُرْ إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكَ فَإِنَّهُ أَجْدَرُ أَنْ لا تَزْدَرِي نِعْمَةَ الله عِنْدَكَ ﴾. قُلْتُ: يَا رَسُولَ الله زِدْنِي، قَالَ: ﴿ صِلْ قَرَابَتَكَ وَإِنْ قَطَعُوكَ ﴾. قُلْتُ: يَا رَسُولَ الله زدْنِي، قَالَ: ﴿ لا تَخَفْ فِي الله لَوْمَةَ لائِم ﴾. قُلْتُ: يَا رَسُولَ الله زِدْنِي، قَالَ: ﴿ تُحِبُّ لِلنَّاسِ مَا تُحِبُّ لِنَفْسِكَ ﴾. ثُمَّ ضَرَبَ بِيَدِهِ عَلَى صَدْدِي، فَقَالَ: ﴿ يَا أَبَا ذَرّ لا عَقْلَ كَالتَّدْبِيرِ، وَلا وَرَعَ كَالْكَفِّ، وَلا حَسَبَ كَحُسْنِ الْخُلُقِ ﴾.

رواه ابن حبان في صحيحه

دەسپېك

ئه صدیسا پیروزیا ل پیشین ده قا وی یا عدره بی مه قه گوهاستی، ئیک ژوان حدیسین مهزنه یین کومه کا شیره تین پیغه مبه ری - سلاف لی بن - د ناف خو دا هلگرتین، بو ئیک ژوسه حابیین خودان قه در ئه و ژی ئه بوو ذه رره، مه دفیت چه نده کی ب به رفره هی ل دور قان شیره تیان باخفین ئیک ئیکه، وه ک خزمه ته کی بو حدیسا پیغه مبه ری - سلاف لی بن - و به لافکرنه ک ژ لایی مه قه بو قان شیره تین مفایی دگه هینه هه رئیکی کاری پی بکه ت، و د ژینا خو دا ل دوی دچت.

وئه شحه دیسه ب گهله ک پنگان و ب گهله ک پهنگان ژی ژ ئهبوو ذهرری دئیته قه گوهاستن، هنده ک ژی - ژ لایی سهنه دی قه- ددورست نینن، ولاوازی تیدا ههیه، وه کی زانایین حهدیسی دبیرژن، وهنده ک ژی ددورستن و (ئحتجاج) پی دئیته کرن. و دهنده ک ریوایه تان دا هاتیه، ئهبوو ذهر دبیژت: خوشتقیی من شیره ت ل من کر. و دهنده ک ریوایه تان دا هاتیه، دبیژت: خوشقیی من فهرمان ل من کریه.. پاشی ئهو قان شیره تان بو مه قه دگیرت.

وپی نه قینت بین شده شیره تین پیغه مبه ر - سلاف لی بن- دکه ت بین گرمان دی دگرنگ و ب بها بن، وده می ئه و وان ل صه حابیه کی خو دکه ت، ئه و د رینکا وی را ل ئوممه تی هه میسی دکه ت، له و فه ره ل سه ر مه ئه م باش گوهداری ی بو بکه ین، وهه رئیک ژ مه ل دوی شیانا خو کاری پی بکه ت..

وخودي هاريكاري مه ههميان بت.

شیرهٺا ئێکێ ئەز ب ئەقوایا خودێ شیرەٺێ ل ئە دكەم، جونكى ئەو سەرێ كارێ ئەپە

ئـهبـوو ذهر دبێـژت: مـن گۆتـه پێغـهمبـهرى -سـلاڤ لـێ بـن-شيرهتهكێ ل مـن بكه، وى گــۆت: ﴿أُوصِـيكَ بِتَقْوَى اللهِ فَإِنَّهَا رَأْسُ أَمْرِكَ﴾، يهعنى: ئهز ب تهقوايا خودێ شيرهتێ ل ته دكهم، چونكى هندى تهقوايه ئهوه سهرێ كارێ ته.

ئەقە ئىخكەمىن شىرەت بوو پىغەمبەرى -سىلاڤ لىخ بىن- ل قى صەحابىي خۆ كىرى، وئاشكەرايە كو پىغەمبەر -سىلاڤ لىخ بىن- دەمىي چەنىد شىرەتەكان لى كەسەكى بىكەت ئەو دىخ ژ گرنگتىرىن شىرەتى دەست پىخ كەت. وتەقوا ئەو شىرەت بوو يا گەلەك جاران پىغەمبەرى -سىلاڤ لىخ بىن- لى خەلىكى دىر، وى گەلەك جاران خوتبىن خۆ ژى ب قىخ شىرەتى دەست پىخ دىرن، ووەصيەت پىخ لى خوتبىن خۆ ژى ب قىخ شىرەتى دەست پىخ دىرن، ووەصيەت پىخ لى خەلىكى دىر.. وخودايى مەزن ژى بەرى وى د قورئانا پيىرۆز دا راگەھاندىيە كو تەقوا باشترىن زادە مىرۆڤ د گەلى خۆ ھلگىرت، وەكى گۆتى: ﴿ وَتَرَوَّدُواْ فَإِنِ خَيْرَ ٱلرَّادِ ٱلتَّقُونِ أَ البقرة: ١٩٧). لەو يا فەرە ئەم ھزرىن خۆ د قىخ شىرەتى دا بىكەين، وكارى پىخ بىكەيىن، بەلىخ لى سەرى دىخ بىنىرىن: ئەرىخ (تەقوا) چىھە؟ وچاوا رائەقوا) سەرىخ ھەر كارەكيە؟

تهقوا يهيڤهكا عهرهبيه، ل نك عهرهبان ب رامانا پاراستني دئيّت، ئەگەر تە بقيّت تشتەكى تە يى نەخۆش بت نەگەھتە تە، تو دی خو ژی یاریزی دا ئمو ژ ته دویر که قت، وخویاراستنا ژ وی تشتے ہے گومان دی ب تشته کے دی بت، ژئیمامے عومهر -خودی ژی رازی بت- دئیته فهگوهاستن، کو جارهکی پسیارا (تەقواپىخ) ژى ھاتەكرن، وى گۆتە يسپاركەرى: ئەرى جارەكى تو د ناڤ عەردەكى تىرى سىترى را بۆرى؟ وى گۆت: بەلىن، عومەرى گۆتىن: تە چ كر؟ وى گۆت: من دەھمەنين خۆ ھلدان وخۆ ياراست دا چو ستری ب من نه که فن، عومهری گزتن: ئه ها ئه وه ته قوا.. يهعني: ئيمامي عومهر ب ريكا مهعنايا (لوغهوي) يا يهيڤا (تەقوايىن) دڤيا مەعنايا (ئصطلاحى) ژى بگەھىنتە وى، چونكى تهقوا وهکي زانايين ديني دبيرن، سالوخهته که د نهفسي دا همي، مرۆڤى بۆكرنا وى كارى پال ددەت يى خودى فەرمان يى كرى، و ژ وي کاري ددهته ياش يي وي نههي ژي کړي.

وهنده کنن دی ب رهنگه کن ئاشکه راتر ئه و دایه نیاسینی وگزتیه: ته قوا ئه وه تو ب طاعه تی خودی خو ژعقوو به یا وی بپاریزی ده عنی: حه تا تو خو ژغه زه با خودی بپاریزی و ره حما وی ب ده ت خو قه بینی، تو گوهداریا شریعه تی وی بکه ی.

وجودایی د ناقبه را تهقوایی وطاعه تی دا ئه قهیه: طاعه ت ئه وه مروّث گوهداریا خودی بکه ت د وان تشتان دا یین وی ئه مروّث خو ژ کری، و ژ مه خواستی ئه م بکهین، به لین تهقوا ئه وه مروّث خو ژ

وان كاران بدهته پاش يين خودي ئهم ژي دايه پاش وگوتيه مه: نهكهن.

و (تـهقـوا د طاعـهتـی دا) ئـهوه مـروّڤ ئيخلاصـێ د گوهـداريا ئـهمـرێ خودێ دا بکهت، لـهو هنـدهک جاران دهمـێ ئـهم دبێـژين: فـلان کـهس يـێ ب تـهقوايـه، مـهخسهدا مـه پـێ ئـهوه ئـهو د کرنا عيبادهتـی دا مروّڤهکـێ دلـسوّز وموخلصه، ئارمانجا وی رازيبوونا خودێ ب تنێيه.

وئهگهر ئهم سهح بکهینه قورئانی دی بینین ئه همر سی زاراقه یین هاتینه ب کارئینان: (کلمة التقوی) و (لباس التقوی) و (أهل التقوی) و ههر ئینک ژ وان مهعنایا خوّیا تایبهت ههیه. د ئایهته کی دا خودایی مهزن دبیزت: ﴿ فَأَنزَلَ اللهُ سَحِینَتُهُ عَلَیٰ رَسُولِهِ وَعَلَی اَلْمُؤْمِنِین وَالْزَمُهُمْ حَلِمَهُ اَلتَّقُوك وَكَانُواْ أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَها ﴾ (الفتح: ﴿ وَعَلَی اَلْمُؤْمِنِین وَالْزَمُهُمْ حَلِمَهُ اَلتَّقُوك وَكَانُواْ أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَها ﴾ (الفتح: ۲۲) یه عنی: خودی دل رحه تی ب سهر پیغه مبهری خوّ وخودان باوهرین د گهل وی دا ئینا خواری، وبهری وان دا پینگیرییا بودرین د گهل وی دا ئینا خواری، وبهری وان دا پینگیرییا بوتهریسان هه ژیترین پهیڤا تهقوایی بوون، وئه و بوون خودانین قی بوته مریسان هه ژیترین پهیڤا تهقوایی بوون، وئه و بوون خودانین قی

وزانايين تەفسىرى دېيرن: پەيقا تەقوايى (لا إله إلا الله)، كو پەيقا ئىخلاصىيە ئەوا فەرمان پى ل مە ھاتىدكرن.

د ئايىه تى كادى دا خودايى مەزن دېينرت: ﴿ يَكَبَنِىٓ ءَادَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِباَسُا يُوْرِى سَوْءَ تِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ ٱلتَّقْوَكُ ذَالِكَ خَيْرٌ ذَالِكَ مِنْ ءَايَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَدَّكُرُونَ ﴾ (الأعراف: ٢٦) يەعنى: ئەي دووندەھا ئادەمى

ب راستی مه جلکه کن دایه ههوه عهوره تن ههوه قه مشیرت، وجلکه ک بو جوانییی وخه ملاندنی مه ین دایه ههوه. وجلکی تهقوایی، ئهو باشترین جلکه. ئهوا هه یا خودی منه ت پی ل ههوه کری؛ بو هندی یه دا به لکی هوین بیرا خو ل قان قه نجییان بین، وسویاسییا خودی سهرا بکهن.

وزانایین تهفسیری گهلهک گوتن د تهفسیرا قتی پهیقی دا ههنه، کورتیا وان ئهقهیه: جلکی تهقوایی ئهوه خودان باوهر پینگیریی ب فهرمانین خودی بکهن، باوهریتی پتی بینن، و ژ وی بترسن. و (أهل التقوی) خودی ب خویه، وه کی د ئایه ته کتی دا هاتی: ﴿ وَمَا يَدْكُرُونَ إِلاّ أَن يَشَآءَ الله مُّوَاهً لِهُ التَّقَوٰعِ وَهُ هُولَ الْمَغْفِرَة ﴿ وَمَا يَدْكُرُونَ إِلاّ أَن يَشَآءَ الله مُّولَهُ الله التقوی بو خویه، وه کی د ئایه ته که دودی حه زید که عنی: ئهو چو مفای بو خو ژی نابینن ئه گهر خودی حه نه کربت. خودی یه خودانی تهقوایی، وئهوه هه شیره تی به تهقوایی ل مه بهدت. ویی خهمیه ر سلاف لی بن ده می شیره تی ب تهقوایی ل مه مهرا وان قه نجیان بکهن یین وی د گهل ههوه کرین، وبی ئهمریا سهرا وان قه نجیان بکهن یین وی د گهل ههوه کرین، وبی ئهمریا کرین. و ته قوا ب قتی مه عنایی سهری ههر کاره کی باشه، وئه هو دبته ئه گهرا ئیفله ح وسهرفه رازیا خودانی ل دنیایی وئاخره تی.

بەرھەمى تەقوايى:

ئەگەر ئەم بەرى خۆ بدەينە ئايەتىن قورئانى دى بىنىن خودايى مەزن گەلەك بەرھەمىن مەزن و ب بها ب تەقوايى قە گرىداينە، ژوان بەرھەمان:

- ۱- تەقوا ئىفلەحى دئىنتە رىكا خودانى، يەعنى: وى ب مراد دئىخت د دنيايى وئاخرەتى دا.. ﴿ وَاتَّقُواْ الله لَعَلَّكُمْ تُفُلِحُونَ ﴿ وَاتَّقُواْ الله لَعَلَّكُمْ تُفُلِحُونَ ﴿ وَالله لَعَلَّكُمْ تُفُلِحُونَ ﴾ (البقرة: ۱۸۹).
- ٢- تەقوا رەحما خودى ب دەست خودانى قە دئينت: ﴿ وَاتَـَّقُواْ
 ٱلله لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿ ﴾ (الحجرات: ١٠).
- ٣- تەقوا دېتە ئەگەرا ھندى خودى مرۆڤى ژ تەنگاڤىيى خلاس بكەت، ﴿ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهُ يَجْعَل لَهُ عَرْجًا ﴿ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهُ يَجْعَل لَهُ الطلاق: ٢-٣).
- ٤- وتەقوا دېتە ئەگەرا ھندى خودى كارى ل بەر مرۆقى ب ساناھى بىخت: ﴿ وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهُ يَجْعَل لَهُ مِنْ أَمْرِهِ ـ يُسْرًا ۞ ﴾ (الطلاق: ٤).
- ٥- تدقوا ئەگەرا ژيبرنا گونەھانە، ومەزنكرنا خيرانە: ﴿ وَمَن يَتَق اللهُ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ﴿) (الطلاق: ٥).
- ٦- وخودي د گهل تهقوادارانه، وئه شه بهسه سهرفهرازی
 بو وان: ﴿ وَاعْلَمُواْ أَنَّ اللهُ مَعَ ٱلْمُقَينَ ﴿) (البقرة: ١٩٤).
- ٧- وخودي حهز ژ تهقواداران دكهت: ﴿إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُ ٱلْمُتَّقِينَ ۞ ﴾
 (التوبة: ٤).
- ٨- تەقوا رينک وئەگەرا قەبويلكرنا كارى چاكە: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ الْمُتَّقِينَ ﴿ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ الْمَائدة: ٢٧).

٩- تـهقـوا ريّكا رزگاربوونيّيه، خـوداني خـوّ ژ نـهخوّشي دپاريّزت، وناهيّلت ئـهو ب خـهم كـهڤت: ﴿ وَيُنْجِي اللهُ اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهِ عَنْ اللَّهُ اللَّهِ عَنْ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهِ اللَّهُ اللّهُ اللَّهُ اللَّالِي اللَّهُ اللَّالِي اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال

١٠- تەقوا خودانى خۆ دكەتە ژ وان خودان بەختان ئەويىن دچنە بەحەشتى، وخۆشيى ب نعمەتىن وى يىن جودا جودا دبەن: ﴿ لِلَّدِينَ اَتَّقَوْاْ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّتُ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَارُ خَلِدِينَ فِيهَا وَأَ وَرَخْ وَرَضْوَاتُ مِن اللهِ ﴾ (آل عمران: ١٥).

خودی تهقوایا خو ب رزقی مه بکهت، ومه بکهته ژ تهقواداران.

شیرهٺا دووێ قورئانێ بخوینه وزکرێ خودێ بکه، ئهو بۆ ٺه رۆناهیه

شیرهتا دووی یا پیغهمبهری -سلاف لی بن- ل ئهبوو ذهرری کری، ئهفهیه: ﴿عَلَیْكَ بِتِلاوَةِ الْقُرْآنِ، وَذِكْرِ الله، فَإِنَّ ذَلِكَ لَكَ نُورٌ فِي السَّهَاوَاتِ، وَنَورٌ فِي الأَرْضِ ﴾، یهعنی: ته ئیمانه تخواندنا قورئانی، وزکری خودی، چونكی ئهو بق ته رقناهیه ل عهسمانان، ورقناهیه ل عهردی. و د ریوایهته کا دی دا هاتیه: ﴿فإنه نور لك في الأرض، وذخر لك في السهاء ﴾ ئهو بق ته ل عهردی رقناهیه، و ل عهسمانی زهخیرهیه، و د ریوایه ته کا دی دا هاتیه: ﴿فإنه ذکر لك في السهاء ، ونسور لك في السهاء ، ونسور لك في السهاء ، و عهری رقناهیه ، و ل عهسمانی ناڤ ودهنگه، و ل عهردی رقناهیه.

ووه کی ئهم دبینین پیخهمههر -سلاف لی بن- د قی شیره تا خی دا دو تشتان پیک هه کمت، لهو دا دو تشتان پیک هه دکهت، لهو ئهم ژی چهنده کی به بهرفره هی دی ل سهر وان ههردووان ئاخقین:

ئيك: خواندنا قورئانى:

قـورئان ب (لـهفظ ومـهعنایا) خوّ قـه گوّتنا خودیّیه، وی ب ریّکا جبریلی -سلاڤ لیّ بن- بوّ پیّغهمبهریّ خوّ موحهممهدی -سلاڤ لیّ بن- هنارتیه، دا ئهو ویّ بگههینته خهلکی، وفهرمانیّ لی بن- هنارتیه، دا بینن، وکاری ب وی تشتی بکهن یی

تیدا هاتی، وبو ژینا خو بکهنه مهنههج وبهرنامه. وپیغهمبهری -سلاف لی بن- ژ لایی خو قه ئهو ب تمامی گههاند، وصهحابیین وی ژی ئهو ئیمانه ژی وهرگرت، وپاراست، وبی کیماسی گههانده یین د دویف وان دا هاتین، و ب قی رهنگی ئوممهت بهدهوام بوو د قهگوهاستنا قی پهرتووکا نهمر وپیروز دا، وکهسین زانا ودلسوز ژ ههر جیله کی خهما مهزن ژ قی قورئانی خوار، ئهو نیشا خهلکی دا، ومهعنایین وی بو وان ئاشکهرا کرن.

ب خواندنا قورئانی، ئهگهر خو خوانده قان مهعنا وی نهزانت رای دی خودان خیر بت، وئهگهر ئهو مهعنا وی بزانت وهزرین خو ری تیدا بکهت، خیرا وی دی هیشتا پتر بت، وحهتا مروّف بشیت بدورستی د مهعنایا قورئانی بکههت یا فهره خو فیری زمانی عهره بی بکهت، چونکی قورئان ب زمانه کی عهره بی یی رههوان

هاتیه، وخواندنا ههر حهرفه کن ژ حهرفین قورئانی - ب زمانی وی یی ئهصلی - دبته ئهگهرا هندی ده ه خیر بو خوانده قانی بینه نقیسین، و ل روز اقیامه تی ده می قورئان خوین دچته به حه شتی دی بو وی ئیته گوتن: وه سا قورئانی بخوینه وه کی ته ل دنیایی دخواند، و ب سهرکه قه، و ل ویری راوه ستی جهی خواندنا ته لی تمام دبت، و د قه بری دا و ل ئاخره تی ژی قورئان مهده ری بو خوانده قانی خو دکه ت، دا ره حم پی بیته برن.

و ژ بهر قی قهدر وبهایی قورئانی ههی دقیّت مروّقی خودان باوهر پشت نهده تی، وخو فیّری خواندنا وی بکهت، ونیشادانا قورئانی ژی ئیّک ژ وان خیرین بهرده وامه ییّن پشتی مرنا خودانی ژی خیّر ههر دگههنی، یهعنی: ئهگهر مروّث قورئانی نیشا کهسهکی بده ت، خواندنا وی، یان مهعنایا وی، بهرده وام خیّر دی گههته مروّقی هندی ئهو کهس قورئانی بخوینت ومفایی ژی ببینت.

و د حهدیسه کی دا هاتیه کو دهیبابین قورئان خوینی ژی ب بهر بهره که تا خواندنا وی بی قورئانی د به حه شتی دا ب قهدر دکه شن، وجلکه کی ریزگرتنی، یی دنیا هه می به رانبه ر نه ئیت، دکه نه به ره قیجا ئه م ب حیبه تی قه پسیار دکه ن: ئه ری چاوا ئه ش جلکه بی مه ها ته دان و مه کاری وی نه کربوو؟ دی بیژنی: ژبه رخواندنا کوری هه وه بی قورئانی.

و ب کورتی: قورئان بو خودانی د دنیایی دا روناهیه، بهری وی دده ته ئیفله حی و سهرفه رازیی، و ل عهسمانی ژی وی ل بهر خهلکی عهسمانی شرین دکه ت، و ل ئاخره تی ژی بهری وی دده ته

به حه شتی .. به لی دقیت ژبیر نه که ین کو قورئان کانی چاوا بو خودانی خودانی خودانی نه گهر کاری پی بکه ت، وه سا بو وی دبته تاری ژی ئه گهر کاری پی نه که ت، چونکی قورئان شاهده یان بو ته، یان ل سهر ته.

دو: زکرێ خودێ:

وئه قه پشکا دووی یه ژ شیره تا دووی یا پینه مهمه ری -سلاف لی بن- دبیژت: ته ئیمانه ت زکری خودی، چونکی ئه و ژی بی خودانی رو ناهی وناف وده نگ وزه خیره یه، ل دنیایی وئاخره تی، ومه عنا زکری خودی ئه وه مروق هه دره م خودی ل بیرا خو بینت، ومه دح وثه نا وحه مدا وی بکه ت، و د حه دیسه کا دورست دا ها تیه کو مه ته لا وی یی زکری خودی بکه ت، ووی یی زکری خودی نه که ت، مه ته لا مروف زیندی ومربیه، وپی نه قیت بیرژین کو خواندنا قورئانی ب خو ژی مه زنترین زکره مروف دکه ت، له و پینه مه مردن در وزکر پیک قه گریدان.

و د ئايەتەكا پيرۆز دا خودايى مەزن ئاشكەرا دكەت كو ساخى ورحەتىا دلى د زكرى دايە، وەكى دېينرت: ﴿ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَتَطْمَيِنُّ الْقُلُوبُ ﴿ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَتَطْمَيِنُّ ٱلْقُلُوبُ ﴾ (الرعد: ٢٨).

وئهو کهسێن زکرێ خودێ دکهن، وههردهم ئهزمانێن وان ب ناڤێ خودێ دگهڕیێن هژمارهکا فهضل وبهایێن مهزن بوٚ وان ههنه وهکی ژ حهدیسێن پێغهمبهری -سلاڤ لێ بن- ئاشکهرا دبت، ل ڤێرێ ب کورتی ئهم دێ ئیشارهتێ دهینه هندهک ژ وان: * خودي شنازيي ب وان دبهت ل نک ملياکهتين خوّ:

موسلم ژ موعاویهی قهدگوهیزت، دبیژت: جاره کی پیغه مبه رسلاف لی بن- دهرکه فته نک کومه کا صه حابیین خو، گوتی: بوچی هوین دروینشتینه؟ وان گوت: ئهم یین روینشتین زکری خودی دکهین، وحه مدا وی دکهین کو وی به ری مه دایه ئیسلامی، وی گوت: (آلله، مَا أَجْلَسَكُمْ إِلَّا ذَاكَ؟) ب خودی! به س ژ به ر قی چه ندی هوین روینشتینه؟ وان گوت: ب خودی به س ژ به ر قی چه ندی هوین روینشتینه؟ وان گوت: ب خودی به س ژ به ر قی چه ندی ئه مین روینشتین. ئینا پیغه مبه ری -سلاف لی بن - گوت: (أَمَا إِنِّ لَمُ أَسْتَحْلِفْكُمْ تُهُمَةً لَكُمْ، وَلَكِنَّهُ أَتَانِي جِبْرِيلُ فَأَخْبَرَنِي أَنَّ الله عَنَ وَجَلَّ يُبَاهِي بِکُمْ اللَّلاثِکَة) من هوین نه دانه سویندی چونکی من و جَلَ یُبَاهِی بِکُمْ اللَّلاثِکَة) من هوین نه دانه سویندی چونکی من باوه ری ب گوتنا هه وه نینه، به لی جبریل ها ته نک من و گوته من کو خود ایی پاک و بلند شانازیی ب هه وه د به ت ل نک ملیاکه تان!

* خودى گونههين وان وئهوى ل نک وان روينت ژى ژى دېهت: بوخارى د حهديسه کا دريژ دا ژ ئهبوو هورهيرهى څهدگوهيزت کو پيغهمبهر -سلاڤ لى بن- ئاشکهرا دکهت کو هنده ک ملياکهت ههنه ل ريکان دگهريين قهستا خودانين زکرى دکهن، وگاڤا ب سهر هنده ک ژ وان هل دبن ل دوّر کوّم دبن.. و ل دويماهيا حهديسى هاتيه: ﴿ فَيَقُولُ: فَأُشْهِدُكُمْ أَنِي قَدْ غَفَرْتُ لَمَ مْ. قَالَ: يَقُولُ مَلَكُ مِنْ الْلَائِكَةِ: فِيهِمْ فُلَانٌ ، لَيْسَ مِنْهُمْ ، إِنَّمَا جَاءَ لِحَاجَةٍ. قَالَ: هُمْ الْحُلَسَاءُ لَا يَشْقَى بِمِ مُحلِيسُهُمْ ﴾ ئينا خودى دى بيژته وان ملياکهتان: ئهز ههوه دکهمه شاهد کو من گونههين وان بو ژيبرن، ملياکهته ک ژ وان دى بيژت: فلان کهس يې د گهل وان، وئهو نه ژ وانه، بو ههوجهييه کې

ين هاتى، خودى دى بيزت: ئەو ئەون يىن ھەر كەسەكى ل نك روينت ب وان بەخت رەش نەبت.

* ئەون يين خودان قەدر ل قيامەتى:

ئیمامی ئه حمه و ژ ئه بوو سه عیدی خودری قه دگوهیزت، دبی ژت: پینغه مبه ری - سلاف لی بن- گوت: ﴿ يَقُولُ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِبَامَةِ: سَيُعْلَمُ أَهْلُ الْجُمْعِ مِنْ أَهْلِ الْكَرَمِ ﴾ خودایی پاک وبلند روّژا قیامه تی دبی ژت: خه لکی کوم قه بووی ژ خه لکی ب قه در دی ئینه نیاسینی. هنده کان گوت: نهی پیغه مبه ری خودی، خه لکی ب قه در کینه وی گوت: ﴿ جَالِسُ الذِّكْرِ فِي الْسَاجِدِ ﴾ مه جلسین زکرینه ل مزگه فتان.

* دوعايين وان دئينه قهبويلكرن:

بهیههقی ژئهبوو هورهیرهی قهدگوهیزت، دبیرژت: پیغهمبهری - سلاف لی بن - گوت: ﴿ ثلاثة لا یرد الله دعاءهم: النداکرون الله کشیراً ، ودعوة المظلوم ، والإمام المقسط ﴾ سی کهس ههنهخودی دوعایین وان نازقرینت: ئهون گهله ک زکری خودی دکهن، ودوعایا وی کهسی زورداری لی هاتیه کرن، وئهو مهزنی عهداله تی دکه ت.

* جهين وان ميرگين بهحهشتينه:

ترمذی وئهحمه د ژ ئهنهست کوری مالکی قهدگوهیزن، دبیرژت: پیخهمههری -سلاف لی بن- گوت: ﴿إِذَا مَرَرْتُمْ بِرِیَاضِ الجُنَّةِ فَارْتَعُوا﴾ ئهگهر هوین د میرگین بهحهشتی را بورین، بکه ثنه د ناف دا، گوتن: کیژکن میرگین بهحهشتی؟ گوت: ﴿حِلَقُ الذِّكْرِ﴾ خهله کین زکرینه، و د ریوایه ته کا دی دا ل نک طهبه رانی هاتیه: ﴿جَالِسُ الْعِلْمِ ﴾ دیوانیّن علمی. وئاشکهرایه کو دیوانیّن علمی ژی زکری دقالا نینن.

هیڤیا مه ژ خودایی مهزن ئهوه ئهو مه بکهته ژ وان کهسان یین ههردهم زکری وی دکهن.

شیرەنا سیێ گەلەك نەكە كەنى، چونكى ئەو دلى دمرینت، وړۆناھیا دیٚمی دبەت

شیره تا سین یا پیخه مبه ری -سلاف لی بن- ل ئه بوو ذهرری کری، ئه فه هیه: ﴿ لا تُکْثِرِ الضَّحِكِ، فَإِنَّهُ يُمِیتُ الْقَلْبَ، وَيُلْفِهِ نُورَ الْوَجْهِ ﴾، یه عنی: گه له ک نه که که نی، چونکی ئه و دلی دمرینت، وروناهیا دیمی دبه ت.

ژ قی حهدیسی وهژماره کا دی یا حهدیسان ژی دا ئاشکها دبت کو پیغهمبهری -سلاف لی بن- نههی ژ (گهله ک کهنیی) کریه، ودو ئهنجامین خراب یین گهله ک کهنیی ل سهر مروّقی بهرچاف کرینه: مراندنا دلی، ونههی لانا روّناهیی ل ناف چاقان. ووه کی ژ دهقا حهدیسان دئیته وهرگرتن نههی ژ کهنیی ئیکجار نههاتیه کرن، یه عنی: پیغهمبهری -سلاف لی بن- نهگوت: نه که کهنی، بهلکی یی گوت: گهله ک نه که کهنی، مهعنا کهنی ئهگهر ل توخویبه کی معقوول بت دورسته.

وکهنی ب خو وهکی -دئیته نیاسین- خوشی وفرههیهکی د دلی دا چی دبت، ژبهر تشتهکی مروقی کهیف پی بیت، ب رهنگهکی وهسا کو نیشانین قی خوشیی ل سهر دیمی دیار ببن.

وکهنی چهند دهرهجهکن، ژ گرنژینی دهست پی دکهت، وئهو گهشبوونهکه ل سهر دیمی مروّقی ئاشکهرا دبت، پاشی دبته کهنی، وئهو وئهو گوهوّرینه کا ئاشکهرایه ل سهر دیمی، ودبت دهنگ ژی د گهل دا بت، وکاری د هنده که ئهندامیّن دی ژی ییّن لهشی دا بکهت وهکی دهست وییّیان.

وکهنیا پیخهمبهر ومروّقین چاک -وهکی ژی دئیته قهگوهاستنگپنتریس بسوو، وئهو گهلهک ددویر بوون ژکهنیا ب دهنگ، ویا
ژحهدی مهعقوول دهردکه قت، وئهگهر ئهم بهری خوّ بدهینه شیره تین
مروّقین عهقلدار ل ههمی دهمان دی بینین وان شیره ب کیم
کهنیی ل خهلکی دکر، ژلوقمانی حهکیم دئیته قهگوهاستن کو وی
دگوته کوری خوّ: گهلهک نهکه کهنی بی سهبهب. ودهمی مووسا
پیخهمبهری گوتیه خضری: شیره ته کی ل من بکه، وی گوتی: تو
مروّقه کی ب گرنژین به ویی غهزه بی نهبه، وبی نهگهر نه که کهنی..
و د صوحوفین مووسای دا کو ههمی حکمه بوون هاتیه: ئهزی
عهجیب گرتیمه ژوی یسی باوه ری ب جههنه می ئینای، و د گهل
هندی ژی نهو دکه ته کهنی.

ومه دیت پیغهمبهری -سلاف لی بن- د شیره تا خو دا بو ئهبوو ذهرری دو ئهنجامین خراب بو گهلهک کهنیی دهسنیشانکرن:

ئەنجامى ئىكى: مراندنا دلى:

مروّف ئهگهر وه لئ هات كهنى ل سهر وى زال بوو و ژههر تشتهكى دى زيده تر لئ هات، ئهو مروّفهكى جددى نابت، وههمى تشتان ب ترانه قه دى گرت، ژلايهكى دى قه گهلهك كهنى ئيكا

هند ژ خودانی خو چی دکهت کو دلی وی رهق ببت، وههر جارهکا دل رهق بوو دی بهری خودانی ده ته غهفله تی، وما دلی مرنه کا دی ههیه ژبلی غهفله تی؟

دلى غافل بەرى خودانى خۆ ددەتە تارىي، وچو جاران ئەو وى بەر ب بلندى وپىشقەچوونى نابەت، وئەو دلى ئەقە حالى وى بت، يى مرىيە ئەگەر خۆ ژ زىنديان بىتە ھۇمارتن ۋى.

ئەنجامى دووى: نەھىلانا رۆناھىتى د دىمى دا:

ومهخسه د ب رؤناهیی ل قیری ههیبه و وهقاره، ئه و کهسی کهنی ههمی گافان ل سهر دیدمی وی، وتشتان ههمیان ب ترانه فه و هربگرت، ل به رخهلکی دی یی سار بت، و د چافین وان دا دی یی بی بی به بت، و دیمی وی دی دی دیمهکی بی رؤناهی بت.

کهنیا زیده نیشانا قالاتیا دلیه ژخهم وخیال وهزرین مهزن، بهری ههمیان خهما مرنی، وهزرکرنا د ئاخرهتی دا، وئهو کهسی هزرا خوّ د وان ههمی تهنگافیان دا بکهت یین ل هیفیا وی، وی هند مهجال نابت زیده بکهته کهنی، پیغهمبهر -سلاف لی بن- د گوتنه کا خوّ دا دبیرژت: ﴿ لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ لَضَحِكْتُمْ قَلِیلا وَلَبَكَیْتُمُ كَثِیرًا ﴾ ئهگهر هوین وی بزانن یا ئهز دزانم، هوین کیم دا کهنه کهنی وگهله که دا کهنه گری.

وخودایی مهزن د ئایه ته کی دا به حسی منافقان دکه ت، ودبیر شرت: ﴿ فَلْیَضْحَکُواْ قَلِیلاً وَلْیَبْکُواْ کَثِیراً جَزَآءَ ٰ بِمَا کَانُواْ یَکْسِبُونَ ﴿ وَلَیبَدُونَ ﴿ التوبة: ٨٢) یه عنی: ژبه رکه دا وان کری وئه وا هاتیه سهری وان، بلا ئه و کیم بکه نه که نی وگه له که بکه نه گری. وهه رژبه رثی و

چەندى ھندەک زانايىن مە دگۆت: ھەچىنى كەنيا وى پتر ژگريا وى، ئەوى سالۆخەتەكى منافقان يى ل نک ھەي.

وئه شیره تی پینه ممبهری -سلاف لی بن - ل صهحابیین خو دکر، وی ب خو ل سهر نه فسا خو ب جهد دئینا، بوخاری ژ عائیشایی قهدگوهیزت، دبیژت: من نه دیت جاره کی پینه ممبهری -سلاف لی بن - هند کربته کهنی حه تا نیفا ده قی وی بیته دیتن، هه ما که نیا وی گرزین بوو.

شیرها چاری جیهادی بکه، چونکی جیهاد روهبانییها نوممها منه

شیره تا پینه مبهری -سلاف لی بن- یا چاری ئه و بوو وی گوته ئهبوو ذهرری: ﴿ عَلَیْكَ بِالْجِهَادِ، فَإِنَّهُ رَهْبَانِیَّةُ أُمَّتِی ﴾ یه عنی: تو جیهادی بکه، چونکی جیهاده ره هبانییه تا ئوممه تا من.

ورههبانییهت دهست وداره ک بوو ل نک خهلکی هنده ک دینین بهری ههبوو، ل دویث ثبی دهست وداری هنده ک مروّثان ژبهر زوهدا وان پشت ددا دنیایی، ودچوون ل چوّلی، یان ل شکهفتنان ب تنی دمان، وعیباده ت دکر، ئه شی کاری وان دگوّتی: (رههبانییه ت) ودگوّته وان مروّثان: (روهبان)، ویا ژ من څه پهیڤا (رهبهن) ئهوا ئهم د کوردیی دا ب کار دئینین، ههر یا ژ قی پهیڤی هاتی.

یه عنی: ره هبانییه ت نه وه مروّف دلی خوّ نه به ته دنیایی، و پشت بده تی، وئارمانجا وی یا سهره کی خودی ورازیبوونا وی بت، ومهزنترین ره هبانییه ت د ئیسلامی دا جیهادا د ریّکا خودی دایه، چونکی نه و کهسی رحا خوّ ددانته سهر دهستی خوّ، وقهستا شهری کافران دکه ت، ب وی ننیه تی کو دینی خودی ب سهر بیّخت، نه و مهزنترین زاهده د دنیایی دا، ژ لایه کی دی قه کاری وی باشترین

کاره بوّ ب سهرئیخستنا دینی، ژبهر هندی ئهگهر ئهم بهری خوّ بدهینه ئایهتین قورئانی وحهدیسین پیغهمبهری -سلاف لی بن- دی بینین قهدر وبهایه کی مهزن بو جیهادی وجیهاد کهران یی هاتیه دان، و ل قیری دی ئیشاره تی دهینه هنده ک ژ قان نصووصان.

خوداین مەزن د ئايەتەكى دا ئاشكەرا دكەت كو ئەو مرۆقى، جيهادي د ريکا خودي دا دکهت وئهوي د مال دا روينته خواري ژ خودان باوهران ل نک خودی وهکی ئیک نابن، دهمنی دبیّرْت: ﴿ لَّا يَسْتَوى ٱلْقَنعِدُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ عَيْرُ أُوْلِي ٱلضَّرَرِ وَٱلْمُجَلِهِدُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأُمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فَضَّلَ ٱللَّهُ ٱلْمُجَاهِدِينَ بِأُمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ عَلَى ٱلْقَاعِدِينَ دَرَجَةٌ وَكُلاً وَعَدَ آللَهُ ٱلْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ آللَهُ ٱلْمُجَلِهدِينَ عَلَى ٱلْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴾ يهعني: ئهوين خو ژ جيهادا د رينكا خودي دا داينه ياش - رُبلي خودان عوزران- وئهوين ب مالي خو ونهفسا خو جيهاد د ريکا خودي دا کړي د وهکي ئيک نابن، خودي جيهادکهر ب سهر وان ئيخستينه يين دروينشتي، و د بهحهشتي دا دهرهجين بلند يين داینی، وخودی سۆز ویهیمان ب بهحهشتی یا دایه وان ههمییان ئەرين ب مالى خۆ ونەفسا خۆ جيهادى دكەن وئەرين ب عوزر روینشتین ژبهر وی نهخوشی وقوربانیا د ریکا حهقیی دا وان دای، وخودی ب خیرهکا مهزن جیهادکهر ب سهر وان یین روینشتی ئنخستىنە.

وبوخارى وموسلم ژئمبوو هورهيرهى قەدگوهنزن، دبنيژت: پنغهمبهرى -سلاف لىخ بن- گۆت: ﴿ تَضَمَّنَ الله لَمِنْ خَرَجَ فِي سَبِيلِهِ، لَا يُخْرِجُهُ إِلَّا جِهَادًا فِي سَبِيلِي، وَإِيهَانًا بِي، وَتَصْدِيقًا بِرُسُلِي، فَهُوَ عَلِيَّ ضَامِنٌ أَنْ

أُدْخِلَهُ الْجُنَّةَ، أَوْ أَرْجِعَهُ إِلَى مَسْكَنِهِ الَّذِي خَرَجَ مِنْهُ نَـاثِلًا مَـا نَـالَ مِـنْ أَجْرِ أَوْ غَنِيمَةٍ؛ وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، مَا مِنْ كَلْم يُكْلَمُ فِي سَبِيلِ الله إِلَّا جَاءَ يَـوْمَ الْقِيَامَةِ كَهَيْئَتِهِ حِينَ كُلِمَ، لَوْنُهُ لَوْنُهُ لَوْنُ دَم وَرِيحُهُ مِسْكٌ؛ وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَوْ لَا أَنْ يَشُقَّ عَلَى المُسْلِمِينَ مَا قَعَدْتُ خِلَافَ سَرِيَّةٍ تَغْزُو فِي سَبِيلِ الله أَبَدًا، وَلَكِنْ لَا أَجِدُ سَعَةً فَأَحْمِلَهُمْ وَلَا يَجِدُونَ سَعَةً، وَيَشُقُّ عَلَيْهِمْ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنِّى؛ وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَوَدِدْتُ أَنِّي أَغْرُو فِي سَبِيلِ اللهُ فَأَقْتَلُ، تُسمَّ أَغْزُو فَأُقْتُلُ، ثُمَّ أَغْزُو فَأُقْتَلُ ﴾ يەعنى: خودى كەفالـەت دايـە وى يــى د ریکا وی دا دەركەڤت، وتشتەک وی دەرنەئیخت ژبلی جیهادا د ريّكا من دا، وباوهريا ب من، و ب ييّغهمبهريّن من، ئهو ييّ ل سهر بهختی من کو ئهز وی ببهمه بهحهشتی، یان ئهز وی بزڤرینمه مالا وي يا ئهو ژي دهرکهفتي د گهل وي خير ودهسکهفتيا گههشتیه وی، وئهز ب وی کهمه یی نهفسا موحهممهدی د دهستی دا برینه ک د رینکا خودی دا ناکهفته لهشه کی ئهگهر نه نیت روّژا قیام متنی وهکی وی رِوْژی یا ئه و ژنوی تیدا چیبووی، رهنگ رەنگىي خوينىيە، وبىيەن بىھنا مىسكى، وئەز ب وى كەمـە يىي نهفسا موحهممهدی د دهستان دا ئهگهر ژ بهر هندی نهبا کو ل سهر موسلمانان دی ب زهحمه که گفت ئه ز دویر ژ سهرییه کا دریکا خودی دا دەردكەقت نەدروينشتم، بەلنى ئەز وي بەرفرەھيى نابينم كو وان پێڤەكەم وئەو ژى بەرفرەھيىن نابينن، وبۆ وان نەخۆشە ئەو دگەل من دەرنەكەقن، وئەز ب وى كەممە يى نەفسا موحەممەدى د دهستان دا، من حهز دکر کو ئهز غهزایتی د ریکا خودی دا بکهم

وبیّمه کوشتن، پاشی غهزایی بکهم وبیّمه کوشتن، پاشی غهزایی بکهم وبیّمه کوشتن.

وپیخهمبهر سلاف لی بن د گوتنه کا خو یا دی دا ناشکهرا دکهت کو بلندترین عیباده ت د ئیسلامی دا جیهاده، ده می دبیرت: گرأش الأمر الْإِسْلام ، وَعَمُودُهُ الصَّلاة ، وَذِرْوَة سَنَامِهِ الْجِهَاد الله یه یه یه یه سهری کاری ئیسلامه، وستوینا ئیسلامی نقیره، وگوپیتکا ئیسلامی جیهاده.. وئه قه یا عهجیب نینه ده می ئهم دزانین کو ب ریکا جیهادی ری ل بهر گازیا ئیسلامی قهدبت وئاستهنگ رادبن، وههر وه کی ئه قه ئیشاره ته که دی بو زه حمه تیا قی کاری، چونکی ئه و کاری گوپیتک بت یی ب ساناهی نابت. وئه و کهسی چونکی ئه و کاری گوپیتک بت یی ب ساناهی نابت. وئه و کهسی د جیهادی دا بیته کوشتن ئیسلامی ناقی (شههید) ل سهر د نایه، وشههید د زمانی عهره بان دا ب مه عنایا (شاهد) دئیت، یه عنی: ئه ف مروقی هاتیه کوشتن و ل به ر چاقان چووی، ب راستی ئه و نههاتیه کوشتن، بهلکی ل نک خودایی خو یی زیندیه، راستی ئه و نههاتیه کوشتن، بهلکی ل نک خودایی خو یی زیندیه، راستی ئه و نههاتیه کوشتن، بهلکی ل نک خودایی خو یی زیندیه،

وژبلی جیهادا ب دهستی د ریّکا خودی دا، رهنگه کی دی ژی یی جیهادی ههیه، نه د زهحمه تی دا، ونه د خیّر وبهایی خوّ دا ژ قی جیهادا هه یا کیّمتر نینه، بهلکی مروّق د قی جیهادا مهزن یا ب دهستی دا ب سهرناکه قت نهگهر نهو د قیّ جیهادی دا ب سهر نه کهقت، نهو ژی جیهادا نه فسییه، نیمام نه حمه د ژ پینه مبهری سلاق لیّ بن قه دگوهیّزت، دبیّرت: ﴿ اللَّجَاهِدُ مَنْ جَاهَدَ نَهُوهِ طَاعَةِ الله عَزَّ وَجَلَّ ﴾ ههما موجاهد نهوه یی جیهادا نه فسا

خو بکه ت د طاعه تنی خودی دا. و د ریوایه ته کا دی دا ل نک طه به رانی هاتیه: ﴿ أَفْضَل الجهاد مِن جاهد نفسه في ذات الله عز وجل ﴾ باشترین جیهاد جیهادا ویه ین جیهادا نه فسا خو بکه ت د ذاتی خودی دا، یه عنی: نه فسا خو ل دویث نه مری خودی بیه ت.

شیرها پێنجێ خۆ بێدەنگ بکه، ئهو دێ شهیطانی ژ ئه دویر کهت وهاریکاریا ئه ل سهر دینی کهت

شیره تا پیغهمبهری -سلاف لی بن- یا پینجی ئه و بوو وی گوته ئهبوو ذهرری: ﴿ عَلَیْكَ بِالصَّمْتِ إِلا مِنْ خَیْرٍ، فَإِنَّهُ مَرَدَّةٌ لِلشَّیْطَانِ عَنْكَ، وَهِ سا تی وَعَوْنٌ لَكَ عَلَى أَمْرِ دِینِكَ ﴾ یه عنی: تو خو بیده نگ بکه، وهسا تی نهبت ئاخفتنا خیری بیژی، چونکی بیده نگی شهیطانی ژ ته پاشقه دبه ت، وبو ته دبته هاریکاری ل سهر کاری دینی ته.

ئینک ژ سالوّخهتین پینه ممبه ر -سلاڤ لین بن- پین دهاته نیاسین، وهکی صهحابیین وی بو مه قهدگوهیزن، ئهو بوو کیم دئاخفت وپتر یی بیده نگ بوو، وگهله که جاران وهسا چی دبوو ههڤالین وی سوحبهتین خو یین زهمانی جاهلیه تی دکرن، ودکرنه ههڤالین وی سوحبه تین خو یین زهمانی جاهلیه تی دکرن، ودکرنه که نی که نی وئه و یی بیده نگ بوو، ودبت هنده که جاران ئه و گرنژیبا. مهعنا: پینه ممبه ری -سلاڤ لی بن- ب گوتن وکریار به ری مه یی دایه کیم ئاخفتنی، وهسا نه بت ئاخفتنا خیری بکه فته به روّک مروّقی هنگ دقیت مروّش خو ژ ئاخفتنی نه ده ته پاش، و د هه می حاله تان دا کیم ئاخفتن باشتره، چونکی ئاخفتنا کیم ل ئاخره تی بو مروّقی بارسڤکیه، ئه گهر ئه مل بیرا خو بینین کو هه ر ئاخفتنه کا مروّقی بارسڤکیه، ئه گهر ئه مل بیرا خو بینین کو هه ر ئاخفتنه کا مروّقی بارسڤکیه، نه گهر نه مل بیرا خو بینین کو هه ر ئاخفتنه کا مروّقی بارسڤکیه، نه گهر نه مل بیرا خواب بت روّژا قیامه تی حسینبا

وی دی د گهل مروقی ئیته کرن، کانی بوچی مروقی ئه و گوتیه، ومه خسه دا مروقی ژی چبوو؟

بوخاری وموسلم ژئهبوو هورهیرهی قهدگوهینن، دبیشت: پینغهمبهری -سلاف لی بن- گوت: ﴿مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللهِ وَالْیَوْمِ الْآخِرِ فَلْیَقُلْ خَیْرًا أَوْ لِیَصْمُتْ ﴾ ههچین باوهری ب خودی وروژا قیامهتی ههبت، بلا گوتنا خیری بیژت، یان خو بیدهنگ بکهت.

و د گۆتنه کا خو یا دی دا پیغه مبهر -سلاف لی بن- دبیّرت: من سره أن یَسلم فلیلزم الصمت الله هیدی پی خوش بت یی بسلامه بت، بلایی بیّده نگ بت.

و ژ قان حمدیسان بو مه ئاشکمرا دبت کو بیدهنگیی چمند مفایه کین مهزن تیدا همنه:

ييّ ئيّكيّ: بيدهنگي دهريخستنه بوّ شهيطاني:

وه کی پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوتی: ﴿فَإِنَّهُ مَرَدَّةٌ لِلشَّیْطَانِ عَنْكَ ﴾ یه عنی: هندی بیده نگیه شهیطانی ژ ته دویر دکه ت، د حه دیسه کا دی دا ئه بوو یه علا ژ ئه بوو سه عیدی خودری قه دگوهیزت، دبیر ژت: پینغه مهری -سلاف لی بن- شیره ت ل زهلامه کی کر وگوتی: ﴿واخزن لسانك إلا من خیر، فإنك بذلك تغلب الشیطان ﴾ تو نه زمانی خو بگره، وهسا تی نه بت کو تو گوتنا خیری بیژی، چونکی تو ب هندی دی شیه شهیطانی.

چاوا تو ب بیدهنگین دی شییه شهیطانی؟

چونکی شهیطان ب ههمی ریّکان دئیّته مروّقی دا وی د سهردا ببهت، وکاری خراب پی بده تهکرن، وئهزمان ب ساناهیترین ریّکه

بۆ د سەردا چوونن وخرابين، وهەچين پتر باخقت دى پتر خەلەت بت، وخەلەتى رۆكا شەيطانيە، لەو ھەچين كيم باخقت دى شيت سەيطەرى ل سەر خۆ كەت، وخەلەتيين خۆ كيم كەت.

یی دووی: بیدهنگی هاریکاریا مروقی دکست ل سهر دینی:
وه کی پیغهمبهری -سلاف لی بن- گوتی: ﴿وَعَوْنٌ لَكَ عَلَى أَمْرِ
دِینِكَ ﴾ یه عنی: بیده نگی هاریکاریه بو ته ل سهر کاری دینی
ته. ومه خسه د ب هاریکاریی ل فیری ئه وه هندی مروف یی
بیده نگ بت، وئا خفتنا وی یا کیم بست، دینی وی دی یی
ب سلامه ت بت، وکاری وی دی یی باشتر بت، ئه و مروقی گهله ک
باخفت - وه کی مه گوتی - گهله ک دی د سهردا چت، وگهله ک جاران
دی وان ئاخفتنان بیژت یین نه خوشی و پهشیمانیی دئیننه ریکا وی،
فیجا یی بفیت هاریکاره کی بو خول سهر کاری دینی پهیدا که ت،
بلا خو بی ده نگ بکه ت.

ين سين: سلامهتي د بيدهنگين دايه:

چ سلامه تیا دنیایی بت، کو مروّق تووشی گرفتاریان نهبت، یان ژی سلامه تیا ئاخره تی بت، کو ئه و به رانبه ر خودایی خوّ شهرمیزار نهبت، پسیار ژ ئه بوو به کری شبلی ها ته کرن: شیره ته کی ل من بکه. وی گوّت: ئاخفتنا ته کیتابا ته یه بوّ خودایی ته، قیّجا به ری خوّ بدی کانی دی چ تیّدا نقیسی. یه عنی: ده می ته دقیّت کاغه زه کی بوّ مروّقه کی مهزن بنقیسی، تو دی لیّگه رییی ئاخفتنین جوان و ب ریّک و پیّک هلبژیری و بوّ تیّدا نقیسی، و ئه و ئاخفتنین تو نوکه پیّ دئاخقی ل سهر ته دئینه قه ید کرن، و دی ل به رخودایی تو نوکه پیّ دئاخقی ل سهر ته دئینه قه ید کرن، و دی ل به رخودایی

ته ئينهدانان وئهو دي پسيارا وان ژ ته کهت، ڤينجا بهري خو بدي کاني ته دڤين چ بو وي بنڤيسي.

وجاره کی پسیار ژپینه میهری -سلاف لی بن- هاته کرن: چ کار ژههمیان چینره ؟ وی چهند بهرسقه ک دان و تیدا هات وی گوت: ﴿أن یسلم المسلمون من لسانك ﴾ کو موسلمان ژئهزمانی ته بینه یاراستن.

و ژ ئیمامی عومه دئیته قه گوهاستن، دبیه ژت: ((هه چیک ئاخفتنا وی زیده بت، ویی کهفتنا زیده ببت شهرما وی دی کیم ببت خو دویرکرنا وی ژ گونههان دی کیم بت، ویی خو دویرکرنا وی ژ گونههان کیم ببت، ویی خو دویرکرنا وی ژ گونههان کیم ببت، دلی وی دی مرت)).

شيرها شهشى بهرى خۆ بده يى د بن خۆ دا، وبهرى خۆ نهده يى د سهر خۆ دا، دا نعمها خودى كيم نهبينى

شیره تا پیخه مبه ری -سلاف لی بن- یا شهشی نه فه یه: ﴿ انْظُرْ إِلَى مَنْ هُوَ دُونَكَ وَلا تَنْظُرْ إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكَ، فَإِنَّهُ أَجْدَرُ أَنْ لا تَزْدَرِي نِعْمَةَ الله عِنْدَكَ ﴾ یه عنی: تو به ری خو بده وی یی دبن ته دا بت، و به ری خو نه ده وی یی د سه ر ته دا بت، دا به و نعمه تا خودی یا ل نک ته هه ی د چاقین ته دا کیم نه بت.

ومهعنا قی شیره تی ئهوه پیغهمبهر -سلاف لی بن- فهرمانی لی مه دکهت کو ئهم د کاروباری دنیایی دا بهری خو بدهینه وان کهسان یین خودی کیمتر ژ مروقی نعمهت د گهل کرین، وبهری خو نهده ته وان یین خودی زیده تر ژ مروقی نعمه ت د گهل کرین، وئهو مروقی ب قی پهنگی بت، سی فایدین مهزن دی ب دهست خو قه ئست:

یع ئیکی: ئه و مروق خو کیمتر نابینت ژخهلکی، یه عنی: ئه و د نه فسا خو دا دی یی سهرفه راز بت، وخو ره زیل نابینت، وخو ره زیل ناکهت ژی بو کهسی.. وئه قه تشته کی کیم نینه.

یع دووی: ئه و دی ههست ب دلخوشی وسه عاده تی که ت، چونکی دی زانت کو ئه و ژگهله کان ب تالعتره، وحالی وی ژیی گهله کان خوشتره، وتشته کی ئاشکه رایه کو (سه عاده ت) حاله ته کی نه فسینه، ژداخلیا مروّقی ده رد که فت، وئه گه ردلی مروّقی یی خوش نه بت، نعمه تین دنیایی هه میی چو فایده ی ناگه هیننه وی.

یی سیی: گافا تو بهری خو دده یه وی که سی د بن خو دا، تو دی زانی کو گهله ک نعمه تین مهزن خودی یین د گهل ته کرین، وئه ث زانینه دی بهری ته ده ته هندی کو تو شوکرا وی بکه ی سهرا ثان نعمه تان، وبه روفاری فی چهندی چی گافا ته هزرکر ئه و نعمه تین د گهل ته هاتینه کرن دکیمن، و تو یی بی تالعی چونکی حالی فلان که س وفلان که سی ژ یی ته خوشتره، هنگی تو شوکرا خودی ناکه ی سهرا و ان قه نجیین وی د گهل ته کرین، و دویر نینه نه ف نهشوکریا ته ببته ئه گهرا هندی کو خودی و ان نعمه تین داینه ته ره ته بستینت.

د حهدیسه کی دا یا بوخاری وموسلم قهدگوهیزن هاتیه: ﴿لَیْسَ الْغِنَی عَنْ کَثْرَةِ الْعَرَضِ وَلَکِنَّ الْغِنَی غِنَی النَّفْسِ ﴾ یه عنی: زهنگینی نه به همهوونا گهله ک مالیه، زهنگینی زهنگینیا نه فستی یه.

گهلهک کهسان دی بینی مال ل بهر دهستی یی مشهیه، وچی تشتی بقیّت ودلی وی بچتی یی ههی، و د گهل هندی ژی یی برسیه، چونکی دلی وی یی تیر نینه، ونهفسا وی یا فهقیره.. د حهدیسهکی دا پیغهمبهر -سلاف لی بن- دبیژته هه قالی خو ئهبوو

هورهیرهی: ﴿ وَارْضَ بِهَا قَسَمَ الله لَكَ تَكُنْ أَغْنَى النَّاسِ ﴾ ب وی قسمه تا خودی دایه ته رازی به، تو دی زهنگینترین مروّڤ بی.

قهناعهت ورازیبوون مهزنترین نعمهته خودی د گهل مروّقی دکهت، موسلم ژ عهبدللاهی کوری عهمری قهدگوهیّزت، دبیّژت: پینغهمبهری -سلاف لی بن- گوّت: ﴿ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ أَسْلَمَ، وَرُزِقَ كَفَافًا، وَقَنَّعَهُ الله بِمَا آتَاهُ ﴾ تهوی تیفله حدیت یی موسلمان بووی، وتیّرا وی رزق بو هاتیهدان، وخودی نهو قانع کری ب وی تشتی وی دایی.

وئه شیره ته -وه کی مه گوتی- بو کاروبارین دنیایی یه یه یه یه یه یه یه یه نیایی دا، دقیت یه عنی: مروّث د مهسه لین دنیایی ونعمه تین دنیایی دا، دقیت به ری خوّ بده ته وان که سان یین د بن وی دا، به لی د مهسه لین دینی دا، و د وان دا یین فایدی ناخره تی تیدا همی، دقیت به ری مروّقی ل وان بت یین د سهر وی دا، بو هندی دا هیممه ت بو چی ببت، وغاردانی د زیده کرنا باشیان دا بکه ت.

ئهگهر ته بهری خوّ دا وی یی د علم وزانینی دا د سهر ته دا، دی بوّ ته دیار بت کو زانینا ته یا کیّمه، هنگی تو دی ل حهددی خوّ راوهستی، ودی بهرگهریانی کهی علمی خوّ زیّده کهی..

ئهگهر ته بهری خو دا وی یی ژ ته پتر باشیان دکهت، تو دی زانی کو باشین ته دکیمن، هنگی تو گهلهک د خو ناگههی، ودی لیکهرییی باشین خو زیده کهی. د باشیان دا، و د مونافهسال سهر خیری دا، بهری خو بده وان یین د سهر خو دا، دا هیممهتا خو زیده کهی، و د مهسهلین دنیایی دا بهری خو بده وی یی د بن ته دا، دا نعمهتین خودی د چاقین ته دا کیم نهبن.

شيرەنا حەفنى يى ب مرۆڤاينى بە د گەل مرۆڤێن خۆ، خۆ ئەگەر ئەو بشت بدەنە ئە زى

شیره تا پیخه مبهری -سلاف لی بن- یا حه فتی بو هه قالی وی ئه بوو ذه رری ئه قهیه: ﴿ صِلْ قَرَابَتَكَ وَإِنْ قَطَعُوكَ ﴾ یه عنی: تو د گه ل مروّقین خوّین نیزیک یی ب مروّقاینی به، ئه گهر خوّئه و پشت بده ته، و پهیوه ندیا خوّ ر ته ببرن ری.

و د ئايهته کا دی دا خودايي مهزن به حسي هنده ک کهسين خراب دکهت، وديار دکهت کو ئيک ژ خرابيين وان ئهوه ئهو وي ناگههينن يا خودي فهرمان ب گههاندنا وي کری، ده مي دبيرت: ﴿ ٱلَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ ٱللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِينَقِمِ وَيَقْطَعُونَ مَآ أَمْرَ ٱللَّهُ بِهِ عَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي يَنقُضُونَ عَهْدَ ٱللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيئَقِمِ وَيَقْطَعُونَ مَآ أَمْرَ ٱللَّهُ بِهِ عَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي

ٱلْأَرْضِ أَوْلَتِ كَهُمُ ٱلْخَسِرُون ﴿ ﴾ وتهفسيرزان ل وي باوهرينه كو ل قيري ري مهبهست پي مروقاينيه، وئه و حهقن يين مروقين مروقي ل سهر وي ههين.

وئهگهر ئهم بهرئ خو بدهینه ئایهت وحهدیسان دی بو مه ئاشکهر بت کو گههاندنا مروقاینیی واجبه کی شهرعیه، وقهتاندن وبرینا وی ئیک ژ گونههین مهزنه، یین لازم مروق خو ژی بده ته پاش.

موسلم ژ ئەببوو ھورەيرەى قەدگوھێزت، دبێژت: زەلامەكى پسيار ژ پێغهمبەرى -سلاڤ لىێ بىن- كىر: كىبژ مىرۆڤ فەرتىرە ئەز ھەڤالىنىدكا باش د گەل بكەم، وى گۆتىێ: ﴿ أُمُّكَ ثُمَّ أُمُّكَ ثُمَّ أُمُّكَ ثُمَّ أُمُّكَ ثُمَّ أُمُّكَ ثُمَّ أَمُّكَ ثُمَّ أَمُّكَ تە، پاشى دەيكا تە، پاشى دەيكا تە، پاشى بابێ تە، پاشى يێ نێزيكتر.

و ژ قێ حهدیسێ ئاشکهرا دبت کو دهیک نیزیکترین کهسه بوٚ مروٚڤی، وحهقترین کهسه ژی مروٚڤ ههڤالینی (یان مروٚڤاینیێ) د گهل بکهت، و د گهل وێ یێ قهنج بت، وپشتی دهیکێ ژ نوی باب دئیێت، وحهقێ دهیکێ بهری یێ بابێ دئیێت، پشتی دهیکێ بابه، وپشتی وان ههردووان مروٚڤیێن دی دئیێن، ل سهری ئهو کهسیٚن بریٚکا دهیکێ وبابێ دگههنه مروٚڤی وهکی خویشک وبرایان، پاشی ئهو کهسیێن بریٚکا دهیکێ دگههنه مروٚڤی وهکی خال وخالهتان، پاشی ئهو کهسینن بریّکا بابێ دگههنه مروٚڤی

د حددیسه کی دا بوخاری وموسلم هدردو ژ جوبهیری کوری موطعه می قددگوهیزن، دبیژت: پیغه مبهری -سلاف لی بن- گۆت:

﴿ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ ﴾ يهعنى: ئهو كهس ناچته بهحهشتى يى مرۆڤاينيى ببرت.

وبهروڤاژی ڤێ چهندێ ئهو کهسێ ب مروٚڤاینی بت، پێغهمبهر -سلاڤ لێ بن- مزگینیا ب چوونا بهحهشتێ ددهتێ، بوخاری وموسلم ژ ئهبوو ئهییووب ڤهدگوهێن، دبێژت: زهلامهکی پسیار ژ پێغهمبهری -سلاڤ لێ بن- کر: کارهکی نیشا من بده ئهو من نێزیکی بهحهشتێ بکهت، ومن ژ ئاگری دویر بکهت، پێغهمبهری - سلاڤ لێ بن- گوتێ: ﴿ تَعْبُدُ الله لَا تُشْرِكُ بِهِ شَیْئًا، وَتُقِیمُ الصَّلاَةَ، وَتُوْتِي الزَّکاةَ، وَتَصِلُ ذَا رَحِكَ ﴾ یهعنی: کو تو عهبدینیا خودێ بکهی وچو شریکان بو نهدانی، و ب کرنا نقێژێ ڕاببی، وزهکاتێ بدهی، و د گهل مروٚڤێن خوٚیێ ب مروٚڤاینی بی.

ومفایی مروّقاینیی د دنیایی ژی دا دگههته خودانی، بوخاری وموسلم ژ ئهنهسی قهدگوهیزن، دبیرژت: پیغهمبهری -سلاڤ لی بن-گوّت: ﴿ مَنْ سَرَّهُ أَنْ یُبْسَطَ لَهُ فِی رِزْقِهِ، وَیُنْسَأَ لَهُ فِی أَثَرِهِ، فَلْیَصِلْ رَحِمه ﴾ یهعنی: ههچینی پی خوش بت کو رزقی وی بهرفره ببت، وشوینواری وی بمینت، بلایی ب مروّقاینی بت.

وموسلم ژ ئەببوو ھورەيرەى قەدگوھيّزت، دبيّژت: زەلامەكى گۆتە پێغەمبەرى -سلاڤ لێ بن-: من ھندەک مرۆڤێن ھەى ئەز د گەل وان يێ ب مرۆڤاينيمە وئەو پشتا خۆ ددەنە من، ئەز قەنجيێ د گەل وان دكەم وئەو خرابيىێ دگەھيننە من، وئەز د گەل وان يێ باشم وئەو د گەل من دخرابن، ئىنا پێغەمبەرى -سلاڤ لێ بن-گۆتێ: ﴿ لَئِنْ كُنْتَ كَمَا قُلْتَ، فَكَأَتْمَا تُسِفُّهُمْ المَلَ، وَلَا يَزَالُ مَعَكَ مِنْ اللهُّ ظَهِيرٌ عَلَيْهِمْ مَا دُمْتَ عَلَى ذَلِكَ ﴾ يهعنى: ئهگهر تو ينى وهسا بى وهكى ته گۆتى، ههر وهكى تو خوليا كهل ب وان دا دكهى، وهاريكارهك ژ خودى بۆ ته ل سهر وان دى ههبت هندى تو وهسا بمينى.

ومهخسه و به لیکرنا خولیا کهل -وهکی زانا دبیّرن- ئهوه: تو ب قی قهنجیا خو دی ئیکا هند ژ وان چی کهی ئه و ههست ب شهرمزاریی و شکهستنی بکهن، وهکی وی یی خولیا کهل پی وهردکهن.

وموسلم ژ عائیشایی قهدگوهیزت، دبیژت: پیغهمبهر -سلاق لی بن- دبیژت: ﴿ الرَّحِمُ مُعَلَّقَةٌ بِالْعَرْشِ، تَقُولُ: مَنْ وَصَلَنِي وَصَلَهُ الله، وَمَنْ قَطَعَنِي قَطَعَهُ الله ﴾ یهعنی: رهحم یا ب عهرشی قه گریدایه، دبیژت: ههچیی من بگههینته خیری، وی بگههینته خیری، وههچیی من ببرت خودی وی ژ خیری ببرت.

قیّجا ژبهر گرنگیا پیّکگههاندنا مروّقاینیی پیّغهمبهری -سلاف لیّ بن- شیرهت ل صهحابیی خوّ کر ئهو یی ب مروّقاینی بت.

شیرهنا ههشنی د ږنکا خودی دا نو ژ لؤما لؤمهکهران نهنرسه

شیره تا پیخهمبهری -سلاف لی بن- یا هه شتی بو هه قالی وی ئهبوو ذهرری ئه قهیه: ﴿ لا تَحَفْ فِي الله لَوْمَةَ لائِم ﴾ یه عنی: د دهر حه قا دینی خودی دا، و فهرمانا ب باشیی، و پاشقه برنا ژ خرابی، و ب جهئینانا شریعه تی، تو ژ لوما چو لوّمه که ران نه ترسه.

پێغهمبهر -سلاڤ لێ بن- د ڤێ شيرهتێ دا (قاعيدهيهكێ) مهزن د مهجالێ ڕهخنهيێ وگوتنا حهقيێ دا بۅٚ مه بنهجهد دكهت، ئهو ژی ئهڤهيه: ههر جارهكا مروٚڤی خهلهتی يان كێماسيهك ديت، بێ ترس ودودلی دڤێت ڕهخنهيێ لێ بگرت، و ژ هندێ نهترست هندهك كهس لوٚمهی وی بكهت، یان بهحسێ وی ب خرابی بكهن.. وئهڤه دهرگهههكێ مهزن وگرنگه د كتێبێن شريعهتی دا ل بن ناڤێ: (الأمر بالمعروف والنهی عن المنكر) بهحس ژێ دئێتهكرن.

ثر صمحابیان دئیته قهگوهاستن کو دهمی ئه و دهاتن موسلمان دبوون، وموبایه عا پیغهمبه ری -سلاف لی بن- دکر، ئیک ثر وان خالین پیغهمبه ری -سلاف لی بن- به یعه سه را ثر وان دستاندن ئه فه بوو: (وَعَلَى أَنْ نَقُولَ بِالْحَقِّ أَیْنَهَا کُنّا، لَا نَخَافُ فِي الله لَوْمَةَ لَائِمٍ) مه عنا: پیغهمبه ری -سلاف لی بن- پهیمان ثر وان وه ردگرت کو ئه و

حهقیتی بیّژن ههر جههکتی لتی بن، و د گوّتنا حهقیتی دا ژ لوّما چو لوّمهکهران نهترسن.

زانایی مهزن ئیمامی نهوهوی دبیدژت: ((زانا ههمی ل سهر هندی کوم بووینه کو رابوونا ب کاری فهرمان کرنا ب چاکیی، وپاشقهبرنا ژ خرابیی، (فرض کفایه)یه، وئهگهر ئهو کهسی ب ثی کاری رادبت ترسیا زیانه کا مهزن گههته نه فسا وی یان مالی وی یان تشته کی دی، هنگی ئه کاره ب دهستی و ده ثی ل سهر وی واجب نابت، بهلی د ثیت ب دلی وی ب ثی چهندی خوش نهبت)).

مهعنا: فهرمانا ب باشیی و پاشقهبرنا ژ خرابیی ههمی دهمان ل سهر مروّقی و اجبه، بهلی قی چهندی سی مهرتهبه بو ههنه:

یا ئیکی: رابوونا ب قی کاری ب دهستی، یه عنی: ئه گهر خرابیه که هاته کرن، یان باشیه که هاته هیلان، مروّق ب دهستی به رهنگاریا قی کاری بکه ت، خرابیی بگوهوّرت، وباشیی بینته وجوودی.. وئه و اجبی ده وله تی کاری رانه و مروّقیّن پیقه هاتی، و هه ر جاره کا ئه و ب قی کاری رانه بوون، ئه و به رانبه رخودی دبه ریسیارن و جزایی وان ب دژواری دی ئیته دان.. وئه و کهسی حوکم د دهستی دا نه بت، و خه لک ب یا وی نه کهن چیی نابت ب قی کاری راببت، چونکی خرابیا وی هنگی دی ژ باشیا وی پتر بت.

یا دووی: رابوونا ب قی کاری ب ریّکا ئهزمانی، دهمی ئهو کاره کی نهدورست دبینت، ئهو ب ده قی خرابیا وی کاری بو خهلکی ئاشکهرا کهت، ووان ژی بده ته پاش، وئهگهر دیت خهلک یی خو ژ

باشیه کن دده نه پاش، به ری وان بده ته کرنا قنی باشین، وئه ق واجبه پتر دکه فته د ستویی زانایان دا، ئه وین خودی علم ب رزقی وان کری، و پهیمان ژوان وه رگرتی کو ئه و حه قیی ئاشکه را بکه ن ونه قه شیرن.. وئه و که سی چو زانین نه بت چی نابت ب قی کاری راببت، چونکی دبت ئه و خه له تیا مه زنتر بکه ت ژوی یا کو هه ی ل وی ده می ئه و هزر دکه ت کو ئه و یی باشینی دکه ت.

یا سین: رابوونا ب قی کاری ب دلی، یه عنی: مروّث ب دلی پی خوّش نه بت ئه خرابیه دئیته کرن، ونه قیانا وی د دلی دا هه بت، ههر وه سا پی خوّش نه بت ئه ف باشیه دئیته هیلان، وحه ز بکه ت کو خه لک وی باشیی بکه ن. وئه فه واجه که دکه فته د ستویی هه می موسلمانان دا، چونکی هه رئیک دشیت د دل دا نه فیانا خرابیی هلگرت، وئه فه -وه کی د حه دیسی دا هاتی لاواز ترین باوه ریه، و د پشت وی را چو ئیمان نینه، یه عنی: مروّث وه لی بینت خرابیی ببینت، نه ب ده ستی بگوه و رت، ونه ب ئه زمانی، ونه ب دلی که رب ری قد باوه ری مروّقی چو باوه ری ل نک نامینت.

و ل قيري هنده ک مهسه لين گرنگ ههنه پيتڤيه ئيشارهتي بدهيني:

د مهسهلا (الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر) دا گهله که جاران وهسا چێ دبت ئهو کهسێ ب ڤێ کاری ڕادبت دکهفته خهلهتیا مهزنتر ژوێ خهلهتیێ یا ئهو هاتی ئینکارا وێ دکهت، یان ژی کارێ وی دبته ئهگهرا پهیدابوونا فتنهیه کا مهزن، یا کو ئهو

خرابيا بهرئ همى گەلهک ژێ بچويكتر.. وئەڤە ژ ئەگەرێ نەزانينا وى كەسيە ب فقهێ (الأمر بالمعروف والنهى عن المنكر).

ئیکهمین تشتی فهر کو ل نک وی کهسی ههبت یی ب قی کاری رادبت ئهوه: ئهو (ئیخلاصی) ل نک خو پهیدا بکهت، دهمی ئهو خهلهتیهکی دبینت و ب گوهورینا وی رادبت دقینت وی بو خودی بت، نه بو هندی بت دا خهلک مهدحین وی بکهن وبیژن: فلان کهس مروقه کی ب جهرگه بهحسی خهلهتیان دکهت! و ژ ئیخلاصی نینه مروق د ناف خهلکی دا، یان ل سهر مینبهران، ئیخلاصی وان خهلهیان بگرت یین کو ئهو دشیا ب رهنگهکی دی چاره بکهت. وه کی بو نموونه: کهسهکی ئهگهر خهلهتیهک کر، و چاره بکهت. وه مروق بچت ب تنی وی شیرهت بکهت، وبهری وی دشیان دا بوو مروق بچت ب تنی وی شیرهت بکهت، وبهت ل وی خرابیی بده ته پاش، چی نابت مروق وه نهکهت، وبچت ل سهر مینبهری یان ل سهر بهرپهرین روزنامه وکوقاران رهخنهیی لی سهر مینبهری یان ل سهر بهرپهرین روزنامه وکوقاران رهخنهیی لی بگرت، وشهرما وی د ناف خهلکی دا ببهت. ثی کاری طاما مهدح وریائی وخو ئینانه پیشی پتر ژی دئیته وهرگرتن.

مەسەلا دى خەلەتيە ئەگەر ب ئەزمانى بتە گوھارتن چى نابت مرۆڭ دەستى بۆ گوھۆرىنا وى ب كار بىنت، وگوھۆرىنا خەلەتيەكى ئەگەر واجبى دەولەتى بت، وەلاتى حەق نىنە ژ نىک خۆ بچت وى خەلەتيى بگوھۆرت، خۆ ئەگەر ئەو ھىجەتا خۆ بكەتە ئەو بىترت: مانى دەولەت ب كارى خۆ رانابت! نەرابوونا دەولەتى ب كارى خۆ بىر مىرۆقىى دورست ناكەت كو ئەو پى ل توخويبى خۆ دانت، و

ب کاره کی راببت نه کاری وی بت، چونکی ئه څ چهنده گهله ک جاران فتنه وخرابیه کا مهزنتر د دویث دا دئیت.

شریعهت پاشقهبرنا زهرهری ب پیش ب دهستقه ئینانا مهنفعهتی دئیخت، وه کی زانایین ئوصوولی دبیژن: (دفع المفاسد مقدم علی جلب المصالح)، لهو ئهگهر رابوونا کهسه کی ب کاری (الأمر بالمعروف والنهی عن المنکر) فایده ومه صلحه ته کتیدا ههبت ژی، بهلی ئه کاری وی ببته ئهگهرا پهیدا بوونا فهساده کا (موعتهبهر) هنگی دقیت ئهو ب وی کاری رانهبت. وگهله ک جاران مه دیتیه کهسه کی ب کاری (الأمر بالمعروف) رابوو، بهلی کاری وی یی بوویه ئهگهرا بهلا فکرنا فتنهیه کا مهزن د نا خهلکی.

وهنده ک مهسه له د شریعه تی دا هه نه جهی خیلافینه د نا قبه را زانا و فه قیهین موجته هد دا، دبت ل نک که سه کی (ره ئیه ک) ژ وان (ره ئیان) یا دورست نه بت، به لی ماده م هنده ک ژ زانایین موجته هد فری ره ئیی چووینه، چی نابت بو وی ئه و قی جودابوونا د ره ئیی دا بکه ته ئه گهری خیلاف ولیک که فتنی دا نا قبه را موسلمانان دا، حه تا ده ره جه یه کی ئه م دبینین هنده ک جاران ژیک سلبوون ولیک که فتنی دا پهیدا دبت سه را ولیک که فتن د نا قبه را خه لکی ئیک مزگه فتی دا پهیدا دبت سه را مهسه له کا (خیلافی) یا ب به رهندی نه که قت دلین وان ژیک مینت سه را، د گه له هندی ژی دویر نینه ئیک ژ وان قی کاری خو بیخته بن قی شیره تی، یه عنی بیژت: نه خه ما منه کی سل ببت، یان عیج زبیت، ماده م ئه زئه مری باشینی دکه م!

ئهمری ب باشیی د ههمی حاله تان دا گوتنا نهرم وجوان، وئسلووبی تازه پی دقیّت، دهمی خودی مووسا واروون هنارتینه نک فیرعهونی، فهرمان ل وان کر کو ئهو نهرم د گهل و باخقن، دا بهلکی ئهو ب گوتنا وان قانع ببت.. وئهو کهسی ئسلووبه کی جوان ونهرم وحهلیمی ل نک نهبت دقیّت چو جاران د کاری خو یی (دهعه وی) دا ب سه ناکه قت.

حهقیتی بیّژه، ئهگهر خو ئهو حهقی یا تهعل ژی بت، وئهگهر خو ژ ته ژی بگرت، بهلتی دهمتی تو حهقیتی دبیّژی زانه دی چاوا بیّژی، چونکی گوتنتی هونهری خو ههیه.

شیرەنا نەھى برا نە ئەو بۆ خەلكى بقیْت یی نە بۆ خۆ دقیْت

جارا نههی یا ئهبوو ذهرری تیدا گۆتیه پینغهمبهری -سلاف لی بن- شیره ته کا دی ل من بکه وی گۆتی: ﴿ يُحِبُّ لِلنَّاسِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِكَ ﴾ یهعنی: بلا ته ئهو بو مروّقان بقیت یی ته بو خو دقیت.

و ب راستی ئه قه ئیک ژ وان قاعیده یین جفاکی یین مهزنه، یین ئه گهر ئهم ل دویف بچین هیچ گرفتاریه کا جفاکی مه نهمینت، کو مروّف بگه هته وی ده ره جه یی د خیرخوازیی دا حه زبکه ت خیر وقه نجی بگه هته خه لکی هه میی، ویسی خوّش نه بت خرابی ونه خوّشی بگه هته که سی، و د قی ده رباره یی دا ئه و خوّ بکه ته پیشه ر و (مقیاس) بو خه لکی، وحه زبکه ت هه رباشیه کا بگه هته وی بگه هته خه لکی ژی.. ئه قه تشته کی کیم نینه، ویی ب ساناهی ژی نینه، ب تنی مروّفین براره ویین ئیمانا وان یا تمام دشیّت بکه ن.

بوخاری وموسلم ههردو ژ ئهنهسن کورئ مالکی قهدگوهنزن، دبنژت: پنغهمبهری سلاف لی بن گزت: ﴿ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ ﴾ یهعنی: ئیک ژ ههوه باوه ریه کا تمام نائینت حمتا ئهو بو برایی خو بقیت یی بو خو دقیت، و د ریوایه ته کا دی دا ل نک موسلمی هاتیه: حمتا ته ئهو بو جیرانی خو بقیت یی ته

بوّ خوّ دقیّت. وئه صحدیسه که دو تشتان بنهجهد دکه ت: ئه و کهسی ب قبی رهنگی بت، باوه ریا وی دی یا تمام بت، ویبی ب وی رهنگی نهبت باوه ریا وی یا تمام نابت.

ومەسەلا مرۆڤى خير بۆ كەسەكى دى بقيت، چەند دەرەجەنە:

- كەسەك ھەيە حەز دكەت خير بگەھتە برايەكى وان يى خودان باوەر ئەگەر خۆ ئەو خير نەگەھتە وى ب خۆ ژى، يان ئەو برايى خۆ پيش خۆ دئيخت وئەو خيرا بۆ وى ھاتيە دان تەنازولى ژى دكەت وددەتە برايى خۆ، وئەقە بىلندترين دەرەجەيە، ئەوە يا ب عەرەبى دېيژنى: (ئيثار) و د ناق مرۆقان دا كيم كەس ھەنە بگەھنە قى دەرەجى، ئەو خودايى مەزن دەمىي مەدحين ئەنصاريان كىرىن مەدحين وان ب قى چەندى كرن وگۆت: ﴿ وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةً ﴾ (الحشر: ٩).

- وکهسه کی دی ههیه حهز دکهت چی خیرا بگههته وی ئیکا وه کی وی بگههته برایی وی یی خودان باوهر ژی، یهعنی: ئهو خو وبرایی خو ل ئیک ریزی ددانت، وئهوی ب ثی رهنگی بت باوه ریا وی تمامه.

- وکهسهکن دی ههیه حهز دکهت خیر بگههته وی، وبو ب دهست قه ئینانا خیری ئهو خو بهری خهلکی ددانت، بهلن ئهگهر خیرهکا وهکی وی بگههته برایی وی ژی، ئهو عیجز نابت، وبهلکی کهیفا وی ژی بیت، وبارا پتر ژ خهلکی ب قی رهنگینه.

- وكەسەكى دى ھەيە حەز دكەت ھەمى خير بۆ وى بن، وبۆ وى نەخۆشە دەمى دبينت خيرەك دگەھتە كەسەكى دى، ئەقە ئەوە يى ئەم دبيرينى: حەسويد.

- ویتی ژ قبی ژی خرابتر ئهوه یتی حهز نه کهت خیر بگههته کهستی ئهگهر خوّل سهر حسیبا هندی بت کو خیر نه گههته وی ژی! ووه کی قتی یه مروّق حهز نه کهت ئهو تشتتی نه خوّش یتی وی بوّ خوّ نه قیّت بگههته کهسه کتی دی، ئه قه ژی نیشانا تمامیا باوه ریا مروّقیه، وئهو -ئهگهر کار پتی بیته کرن - جقاکتی ژ گهله که ئیشین کوژه ک خلاس دکهت..

وئه ق حهز کرن وحهز نه کرنه د هه می ده مان دا یا باشه، به لی نه گهر نه و ب ئیمانی قه بیته گریدان، نه و خودانی خول سهر پهییسکا باوه ریی هیشتا بلندتر لی دکه ت، یه عنی: مروّق حهز بکه ت نه و خیر وقه نجی وباشیا گه هشتیه مروّقی بگه هته فلان که سی ژی، چونکی نه و مروّقه کی خودان باوه ره، ومروّق حهز نه که ت نه و نه خوشیا نه که هشتیه مروّقی نه که هته وی ژی، چونکی نه و مروّقه کی موسلمانه، مه عنا هنگی قیانا مروّقی بو وی بو خودییه، ئیمام نه حمه د ژ موعاذی قه دگوهیزت کو وی پسیار ژ پیغه مبه ری - سلاف لی بن - کر: باوه ریا ژ هه مینی باشتر چیه ؟ وی گوت: ﴿ أَفْضَلُ الْإِیمَانِ أَنْ ثُحِبَ لله ، وَتُبْخِضَ فِی الله ، وَتُعْمِلَ لِسَانَكَ فِی وی وی وی بی وی گوت: ﴿ أَفْضَلُ الْإِیمَانِ أَنْ ثُحِبَ لله ، وَتُبْخِضَ فِی الله ، وَتُعْمِلَ لِسَانَكَ فِی وی و تو نه درمانی خودی به دری خودی دا ب کاربینی. گوتی: پاشی و تو نه نه مبه ری خودی ؟ گوت: ﴿ وَأَنْ تُحِبَّ لِلنَّاسِ مَا تُحِبُّ لِنَفْسِكَ ، چه نه ی پیغه مبه ری خودی ؟ گوت: ﴿ وَأَنْ تُحِبَّ لِلنَّاسِ مَا تُحِبُّ لِنَفْسِكَ ،

وَتَكْرَهَ لُهُمْ مَا تَكْرَهُ لِنَفْسِكَ ، وَأَنْ تَقُولَ خَيْرًا أَوْ تَصْمُتَ ﴾ وكو ته ئهو بوّ خه لكى بقيّت يي ته خه لكى بقيّت يي ته بوّ خوّ دقيّت، وته ئهو بوّ وان نه قيّت يي ته بوّ خوّ نه قيّت، وكو تو خيري بيري، يان خوّ بيدهنگ بكهي.

شیرەٺا دەھی سی ئەرازینن موکم

و ل دویماهیی پیغهمبهری -سلاق لی بن- دهستی خو ل سنگی ئهبوو ذهرری دا وگوتی: ﴿یَا آَبَا ذَرّ لا عَقْلَ کَالتَّدْبِیرِ، وَلا وَرَعَ کَالْکَفً، وَلا حَسَبَ کَحُسْنِ الخُلُقِ ﴾ وئهو د قی گوتنا خو دا سی تهرازیین موکم بو ئهبوو ذهرری دهسنیشان دکهت، کو مروّق پی دئیته راگرتن، وهه قسه گیا خو ژی پی دپاریزت.. ئهو ههر سی ئه قهنه:

ئێک: چو عەقلدارى وەكى (تەدبيرێ) نينه:

وتهدبیر ئهوه مروّف بهری خوّ بده ته دویماهیا کاری خوّ کانی دی سهری کیشته چ؟ ومهعنا قیّ گوّتنی ئهوه: چو کهس وه کی وی یی عهقلدار نینه ئهوی بهری دهست ب کاری بکهت، هزرا خوّ د نهنجامی دا دکهت، قیّجا بهری خوّ دده تیّ ئهگهر ئهنجام ییّ باش نهبت، خوّ ژ کرنیّ بده ته پاش، وئهگهر ئهنجام ییّ باش بت، بهر بوی کاری قه بچت.

و ژ تهدبیری مروق (تهوفیرا) مهعیشه تی خو بکه ت، یه عنی: جهدوه له که بوز مصره فی خو بدانت، وکاری ب قی جهدوه لی بکه ت، دا بزانت کانی شیانین وی چهندن، و ل دوی فان شیانان پیکافین خو بهافیژت، چونکی مروقی چو (تهدبیران) بو خو نه که ت دی بینی زیده ی طاقه تی خو مه صره فی دکه ت، و ل ده مه کی نیزیک تووشی گرفتاری و ته نگافیان دبت.

دو: چو تعقوا وهکی گرتنا ئهزمانی ودهستی نینه:

(وهره ع) د زماني عهرهبان دا ب رامانا خوّڤه کێشاني دئێت، يهعني: مروّڤ خوّ ره وي كاري، يان وي گوتني بدهته ياش يا خرابیا مروّقی ویا خەلكى تيدا ھەي، وگەلەك جاران (وەرەء) ب رامانا (تەقواپىن) ژى دئىنت، چونكى تەقوا ژى خۆياراستنە رث تشتى نهدورست، وينغهمبهر -سلاف لي بن- د ڤي گۆتنا خو دا مه ناگههدار دکهت کو باشترین تهقوا ووهره و نهوه مروّث نەخۆشيا خۆ ژ خەلكى بگرت، يەعنى: نەھىلت چو نەخۆشى ژ وى بگەھتە خەلكى، ودەمى ئەو دېيرت: (كالكف) مەخسەدا ئېكسەر دئيته سهر هزرا مروّقي گرتنا ئهزماني ودهستيه، مروّڤ ئهزمانيّ خو بگرت، ودەستى خو ژى، دا چو نەخۇشى يى ژ وى نەگەھتە كىسى، گەلـهك كەسان تو دى بىنى خۆ ب تەقوايى دئىننە دەر، گەلەك نقيران دكەن، وگەلەك رۆژيان دگرن، ودبت گەلەك خير وخيراتان ژي بدهن، وههمي گاڤان زکري خودي دکهن، بـهلـي ئـهو ب ئەزمانى خۆ و ب دەستى خۆ نەخۇشىيى دگەھىننە خەلكى، وخۆ رُ قعی کاری خراب نادهنه پاش، پیغهمبهر -سلاڤ لعی بن-قاعیده یه کی د قی دهرباره یی دا بو مه ددانت ودبیّرت: تهقوایا رُ ههمین باشتر ئهو نینه تو گهلهک رؤری ونڤێـران بکهی، بهلکی ئەرە تو نەخۆشىن ب ئەزمانى ودەستى نەگەھىنيە كەسىن.. وھەر رُ بهر قَیْ چهندی دهمی هندهکان مهدحیّن رُنهکی ل نک پیغهمبهری -سلاڤ لين بن- كو ئهو گهله کرۆژي ونڤێژێن سوننهت دكهت، بەلى نەخۆشىي دگەھىنتە جىرانىن خۆ، پىغەمبەرى -سلاڤ لى بن-

گۆت: ئەو دى چت جەھنەمى، ودەمى بەحسى ژنەكا دى ل نك وى ھاتىيە كرن كو ئەو گەلەك رۆژى ونڤێژێن سوننەت ناكەت، بەلىي بۆ جىرانێن خۆ گەلەك يا باشە، وى گۆت: ئەو دى چتە بەحەشتى.

وئەقە بەرى مە ددەتە خالا سىنى:

سى: چو قەدر وقىمەت وەكى ئەخلاقى باش نىنە:

ومهخسهد ب ئهخلاقی ل قیری ئهخلاقی ته عامول وسهرهدهریا د گهل خهلکیه، کو مروّث یی وهسا بت ده می خهلک تیکهلیا وی دکهن، ودان وستاندنی د گهل د کهن، نهخوّشیا خوّ ژی نهبینن، و د گهل وی رحهت بن، ئه شه باشترین قهدر وقیمه ته مروّث دده ته خوّ، (حهسهب) یه عنی: ماقویلی ومهزنی، ئه شه به هندی نینه مروّث ژ ماله کا مهزن بت، یان کهسه کی ده ولهمه ند بت، یان یی لاو و تازه بت. ئه شه هه می د گهل ئه خلاقی خراب مروّثی ل بهر خهلکی شرین ناکه ت، و بها ژی نائیخت، ئه و کهسی بقیت به یمی وی د ناف خهلکی گهله کی بت، وئه و د چاقین وان دا یی به قهدر وقیمه ت بت، بلا ئه و د ته عامول وسهره ده ریا خوّ دا د گهل وان یی باش بت، ئه بوو داوود ژ پیغهم به می اسلات لی بن باوه رین ئیمانا وان یا تمامتر ئهون یی ئهخلاقی وان باشتر.

ومهخسهد ب ئهخلاقی ل قیری نه ب تنی ئه و مهعنا (ئصطلاحی)یه یا کو دئیته سهر هزرا مه، کو تشتی گریدایه ب نامویسی قه، بهلکی ئهو ئهخلاقی تهعامولا روّژانهیه، یی

مروّث سهرهدهرين پن د گهل مال وعهيال وجيران وههڤال وخهلكي ههمين دكهت.

ئـه قـه ئـه و شـيـره ت بـوون يـێن پێغهمبهری -سلاڤ لـێ بن-ل هـه قـالـێ خـۆ ئـهبـوو ذهرری کـرین، و د پێکـا وی ڕال مـه موسلمانان ههمیان، هیقیا مه ژ خودێ ئـهوه ئـهو بـهرێ مـه بـده تـه پێکا سهرفهرازیێ ل دنیایێ وئاخره تێ.

ناڤەرۆك

بابدت	بەرپەر
دەقىق شىرەتى	٥
دەسپینک	٧
شيرەتا ئێكێ:	٩
ئەز ب تەقوايا خودى شيرەتى ل تە دكەم، چونكى	
ئەو سەرى كارى تەيە	
شیره تا دووی:	١٥
قورئانی بخوینه وزکری خودی بکه، ئهو بو ته	
رۆناھيە	
شيرهتا سيين:	77
گەلەك نەكە كەنى، چونكى ئەو دلى دەرىنت،	
ورۆناھيا ديمي دبەت	
شیرهتا چاری:	77
جیهادی بکه، چونکی جیهاد رههبانییهتا ئوممهتا	
منه	
شيرهتا پێنجێ:	٣١
خو بیدهنگ بکه، ئهو دی شهیطانی ژ ته دویر	
کهت، وهاریکاریا ته ل سهر دین <i>ی کهت</i>	

شيرهتا شهشى:	٣٥
بهري خو بده يي د بن خو دا، وبهري خو نهده يي د	
سهر خوّ دا، دا نعمه تا خودي كيّم نهبيني	
شيرهتا حمفتى:	٣٨
ين ب مروّڤايني به د گهل مروّڤين خوّ، خوّ ئهگهر	
ئەو پشت بدەتە تە ژى	
شيرهتا همشتى:	٤٢
د رينكا خودي دا تو ژ لوما لومهكهران نهترسه	
شيرهتا نههي:	٤٨
بلا ته ئهو بۆ خەلكى بقيّت ينى ته بۆ خۆ دڤيّت	
شيرهتا دههي:	٥٢
سى تەرازىين موكم	
,	